

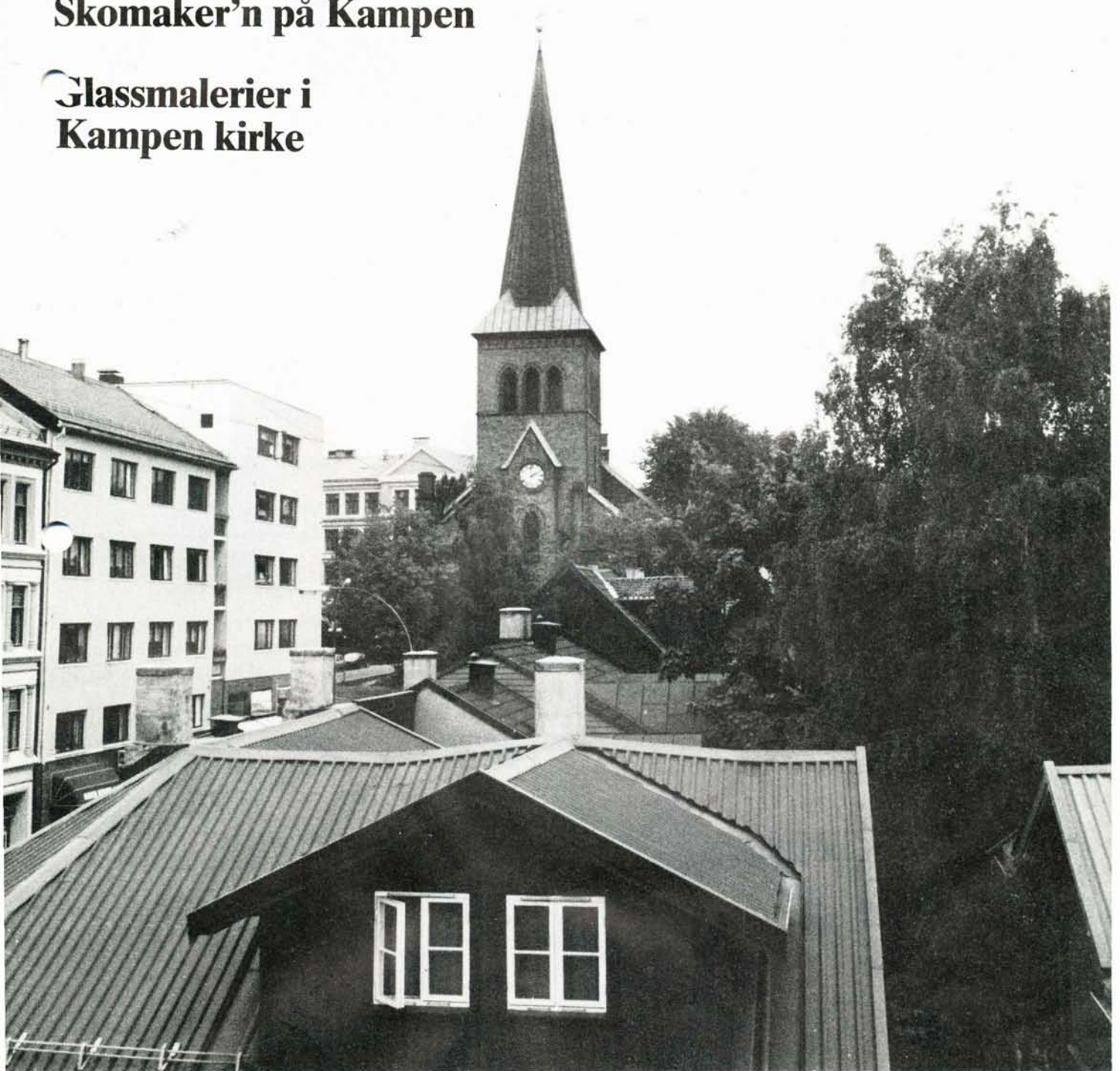
Kampen

posten

Nr. 1 – 1990

**Les om:
Skomaker'n på Kampen**

**Glassmalerier i
Kampen kirke**



Kampen Vel

Styret:

Erik Mevold, Sonsgt. 5 ☎68 70 33
Hanne Sletten, Bøgata 10 ☎19 23 60
Sverre Syversen, Bøgata 30 ☎19 27 40
Anne Ditlefsen, Nannestadgt. 5D ☎67 63 59
Björg Spillum, Norderhovsgt. 1A ☎19 36 97
Judith Wahlmann, Norderhovsgt. 1A ☎67 69 07
Wenche Halvorsen, Skedsmogata 1 ☎
Audun Edwardsen, Skedsmogata 5 ☎67 70 76



Styret i A/L Kampen bydelshus for perioden 1989-90

Styremedlemmer:

Amund Eriksen, Hurdalsgt. 4. Tlf. priv: 68 29 18
Tlf. jobb: 46 62 00
Ellen Lühr, Sørumsgt. 10. Tlf. priv: 67 15 39
Tlf. jobb: 21 56 18
Gunnar Brunborg, Normannsgt. 43. Tlf. priv: 67 41 45
Tlf. jobb: 35 60 21
Torill Sørum, Normannsgt. 17B. Tlf. priv: 67 51 30
Tlf. jobb: 19 30 10
Per O. Larsen, Evensgt. 4. Tlf. priv: 68 68 53
Eva Torill Jacobsen, Kampengt. 13. Tlf. priv: 67 9289
Tlf. jobb: 67 30 32
Hassa Horn, Skedsmogt. 15C. Tlf. priv: 68 09 94
Tlf. jobb: 35 43 06
Christian Christensen, Kampengt. 11 ☎35 42 37
Robert Lorange, Normannsgt. 34E
☎68 03 48 (priv.) ☎68 38 02 (jobb)

Kampen Vel v/Björg Spillum, Norderhovsgt. 1A
Tlf: 19 36 97

Bydelshuset: Bøgata 21, 0655 Oslo 6
☎68 45 02

Har diverse lokaler for utleie til mange formål: fest, møtevirksomhet, kurs- og konferanser. I samarbeid med Kafe Lars, med mange serveringsmuligheter. Ta kontakt.

Kampen Historielag

Adresse: Bøgata 21.

**Greta Gulbrandsen (leder), Norderhovsgt. 36A,
☎67 58 97**

Erik Mevold (nestleder), Sonsgt. 5, ☎68 70 33
Einar Michelsen (kasserer), Brinken
Christine Bergh-Smith (sekretær),
Norderhovsgt. 38, ☎68 34 59
Christian Christensen (styremedlem),
Kampengt. 11, ☎19 20 94
Hassa Horn (varamedlem), Skedsmogt. 15 c,
☎68 09 94
Arne Kristiansen (varamedlem), Normannsgt. 29,
☎68 12 72



Redaksjonen:

Eva Brænd (redaktør)
Norderhovsgt. 4 ☎68 67 15

Amund Eriksen
Hurdalsgt. 4 ☎68 29 18

Trine Sidselstuen Dahlby
Hagegata 56 ☎67 55 67

Opplag: 2500

Sats: A/S Nr. 19
Bankgiro: 1607.14.46860

Forsidefoto: Eva Brænd.

Annonsepriser:
1/8 side: kr. 200,-
1/4 side: kr. 400,-
1/2 side: kr. 600,-
1/1 side: kr. 1000,-

KRISE FOR KAMPENPOSTEN!!

– Hjelp, vi trenger flere medarbeidere i avisen!
Dette er et nødrops fra oss i redaksjonen til
alle som setter pris på å få Kampen-posten på
døren med jevne mellomrom.

Når tre mennesker skal ha ansvar for skri-
ving, foto, layout, paste og annonser i tillegg
til å holde kontakt med setteri og trykkeri, ja
da blir avisen tynn!

Har du lyst til å jobbe med Kampen-posten,
så ta kontakt med en gang!

Vi trenger ny redaktør også, da undertegnede
flytter fra Kampen.

Får vi ikke respons nå, må avisen dessverre gå
inn.....igjen!!

Red.

VELKOMMEN TIL KAMPEN!

Kampen Vel ønsker alle nye beboere på Kampen velkommen.

Vi håper dere vil trives her og at dere vil være med på å gjøre Kampen til et trivelig sted å bo.

Vi oppfordrer dere til å melde dere inn i Velforeningen og til å ta aktivt del i det som foregår på Kampen. Vel'et har gjennom årene arbeidet

med mange spørsmål som angår beboernes ve og vel her på Kampen. Spesielt har Vel'et jobbet med bygge- og reguleringssaker. Vel'et har nå en trafikkgruppe som jobber med trafikkregulering for Kampen. Vil du vite mer om Kampen Vel, kan du ta kontakt med:

Wenche Halvorsen,
Skedsmogata 1. Tlf. 57 05 34.
Björg Spillum,
Norderhovgt. 1. Tlf. 19 36 97.

LØRDAGSDANSER I KAMPEN BYDELSHUS

Kampenposten gjør oppmerksom på følgende datoer:

26. mai, 1. september, 29. september.

Da arrangerer styret i Bydelshuset LØRDAGSDANS i Storsalen, med servering besørget av Kafe Lars!

Dette er populære kvelder, åpne for alle over 18 år.

Unn deg litt moro i Bydelshuset!

KJEMPEDAGENE PÅ KAMPEN

I år forberedes det Kjempedager i midten av juni, lørdag 16. og søndag 17. juni. Om det blir flere dager slik som i fjor, er ikke avgjort ennå. Planleggerne er i gang!

Hva er Kjempedagene?

Jo det er Kampens egne bydelsdager med hyggelige og festlige innslag, med kaffe og kaker, opptog/karneval, musikk og moro og småsalg i gatene. For alle på Kampen. Kampenposten anbefaler: hold av datoene, og følg med på oppslag.

Jeg vil bli medlem i Kampen Vel:

Navn: _____

Adresse: _____ Tlf.: _____

Medlemskap: Familie kr. 100. Enslig kr. 50.
Pensjonister kr. 30. for 1990.

ATELIER

VIGDIS

NORDERHOVSGT. 11
0654 OSLO 6

TELEFON 19 06 74

Portrett
Konfirmant
Bryllup
Barn

Fotografi 150 år
1839-1989



Per Lorentz Dahl sammen med sin datter Joronn Dahl, som driver Galleri Kampen.

KUNSTNER FOR LIVET!

– Jeg har aldri hatt «ordentlig» arbeid i hele mitt liv, sier Per Lorentz Dahl, og ler godt. Men ordentlig kunst kan han lage. Det er glassmaleriene i Kampen kirke et fargerikt bevis på.

Tekst og foto: Eva Brænd

Per Lorentz Dahl er representert både i Riksgalleriet og Nasjonalgalleriet, ja de fleste gallerier i Norge og Danmark samt enkelte i Tyskland og Bulgaria. Listen over utstillinger er lang, og han har utsmykninger i alt fra bibliotek til turistbåter.

SOM SKAPT FOR GLASSMALERIER

– Kampen kirke er som skapt for glassmalerier, sier Per L. Dahl. – I tillegg til at kirken var temmelig fargeløs og dyster og trengte farger, ligger den høyt og fritt og slipper lyset nydelig igjennom de store vinduene.

Oslo kommune og Norsk kulturråd har finansiert maleriene i de seks første vinduene. De ble innviet den 3. desember i fjor, og fire nye settes inn før sommeren. Det er snakk om at flere vinduer, og rosetten over utgangen også skal dekoreres, så her er det bare å håpe at Kirsti

Aasen som har tatt initiativet til utsmykningen, får gjennomslag for dette også.

ABSTRAKT OPPLEVELSE

En kan vel ikke si at det er spesielt uvanlig med nonfigurativ kunst i våre dager, men tradisjonelt har malerier i kirker vært svært «billedlige». – Hvorfor har du valgt denne abstrakte formen?

– For det første har det noe med vinduenes form å gjøre, svarer Per L. Dahl. – Vinduene er doble og oppdelte, så det ville rett og slett se rart ut med så oppdelte figurative bilder. – En annen ting er det at bilder i kirken ikke betyr det samme for menigheten nå som før. – Tidligere hadde bildene i kirken flere funksjoner enn å dekorere. – De var også med på å forklare teksten for folk, fordi svært få forstod hva presten snakket om. – I dag er det heldigvis annerledes, fortsetter han. – Jeg vil at bildene mine skal skape stemning og festpreg i kirken, og at de skal gi publikum en slags opplevelse.

FARGE PÅ FARGE

«En slags opplevelse» er mildt sagt. Det er virkelig en opplevelse å se de store vinduene mettet med farger. Hvert vindu har «sin» farge i forskjellige valører, men alle er i samme stil og står flott mot hverandre og til hverandre. De er som bra kunst skal være; gode å se på!

DANSK GLASS

Det har tatt Per Lorentz Dahl ett og et halvt år å lage bildene, og da har han gjort svært lite annet ved siden av. Å arbeide i glass er meget tidkrevende fra begynnelse til slutt. Sammensettingen av bildene og utvelgelsen av glass og farger foregår i glassatelieret. Per L. Dahl måtte til Hepsgaard Glasatelier i Danmark for å få utført dette arbeidet tilfredsstillende. – Samarbeidet mellom kunstner og glassmester er svært viktig, understreker han, for det er her selve prosessen foregår.

JUBILEUM I GALLERI KAMPEN

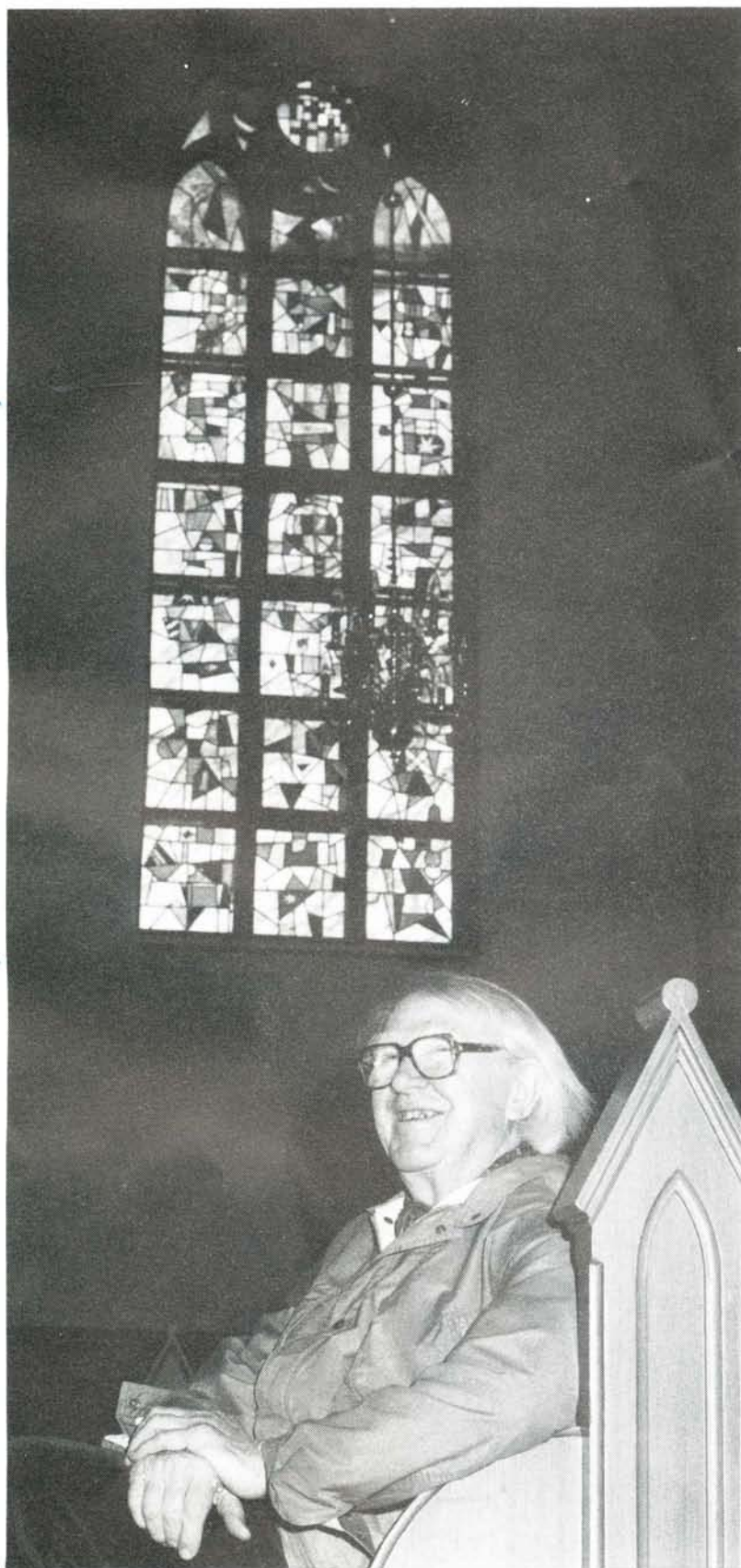
Per Lorentz Dahl har bodd store deler av sitt liv i Danmark og kjente dette glassatelieret godt, selv om det er første gang han arbeider i glass, og første gang han dekorerer

en kirke.

Det er ikke bare å gå i gang å dekorere en gammel kirke. Nei, da må man ha riksantikvarens godkjenning, og det har han!

– Tidligere har jeg arbeidet mest med oljemalerier, men jeg jobber gjerne mer med glass, sier Per Lorentz Dahl som fyller 75 år i år.

Det feirer han med utstilling i sin datters Galleri Kampen i november, som forøvrig hadde 10-års jubileum i fjor. Den utstillingen vil nok være vel verdt et besøk!



En kunstner og hans kunstverk... Per Lorentz Dahl i Kampen kirke.

Alle T-baner går til **TØYEN OPTIKK**

**STORT
UTVALG
I BRILLER**



**OPTISK SYNSPRØVE
FORETAS
SOLBRILLER
BRILLEETUI
BRILLESNOR
BAROMETER
KIKKERTER
LESEGLASS M.M.**

Bussnr. 20 Skøyen - Galgeberg
og nr. 29 Rådhuset - Hasle
Bilparkering

Tlf. 19 82 73

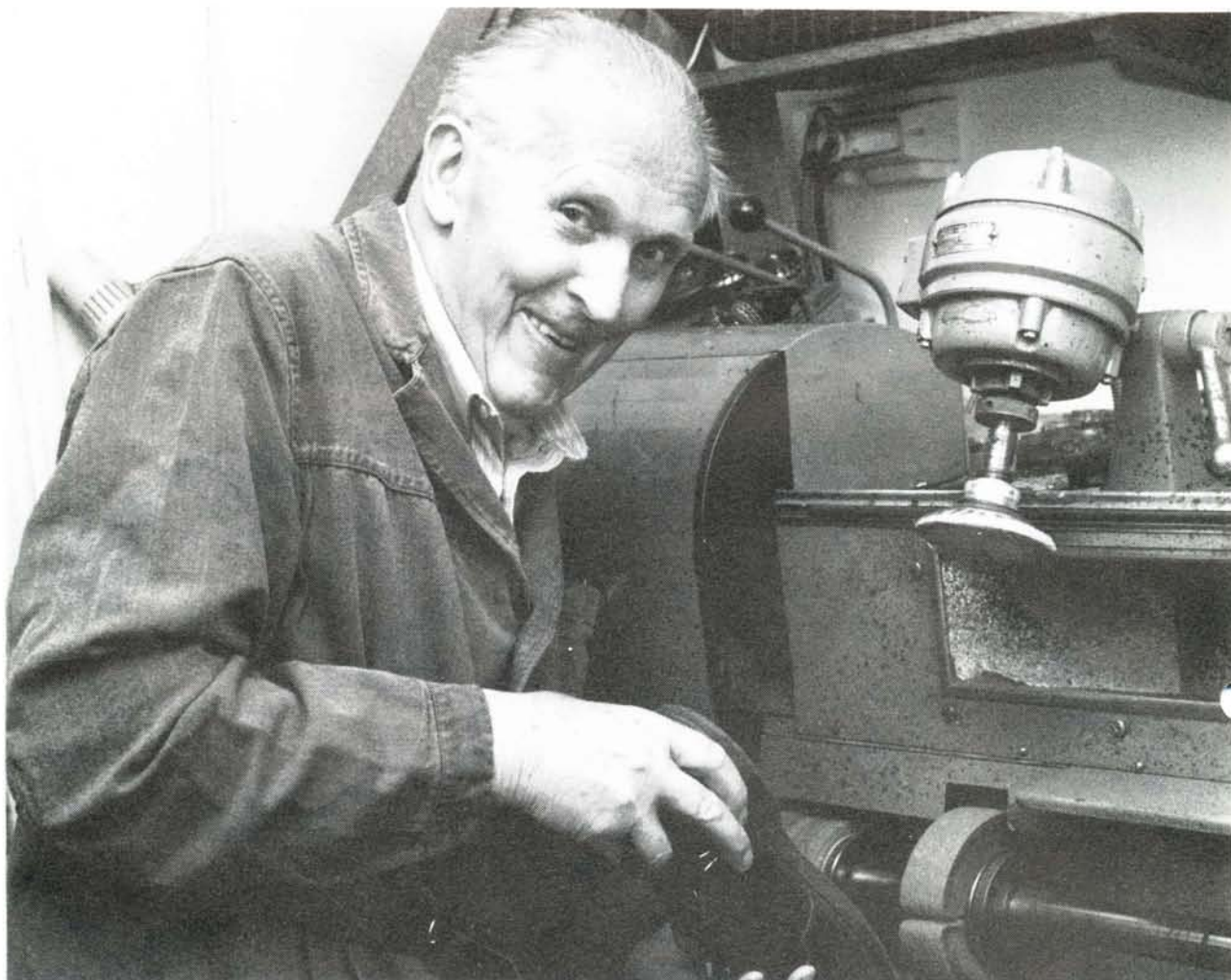


– I HYGELIG
GAMMELT
MILJØ
PÅ
KAMPEN!
– FOR
GAMMEL
OG
UNG!

Vi klarer det meste
av selskaper og andre
arrangementer!
RING i DAG, 190492!
Svaret du får er rumelig
og hjemmelaget mat.

Kafe Lars, – stedet med
takterrasse, uteservering,
peiskrok, bibliotek og tv.
Stikk innom til en kopp
kaffe eller middag!

KAMPEN BYDELSHUS BØGATA 21



Skomaker Kåre W. Olsen i Nannestadgaten.

Skomaker Olsen i Nannestadgata – Ved sin lest siden 1947

I Nannestadgata 5 har skomaker Kåre W. Olsen sin enmanns-bedrift. Slik har det ikke alltid vært.

I starten i 1947 hadde stil skorepfabrikk opptil fem svenner i arbeid, i tillegg til mesteren selv. Og vi tror nesten Olsen er fetteren til Andersen fra skomakergata. Begge har de bjelle over døra, lunt smil og glimt i øyet.

*Tekst: Trine Sidselstuen Dahlby
Foto: Eva Brænd*

Kampenposten fortsetter altså sin lille «Håndverker-serie», og Kåre W. Olsen kan bare bekrefte uttalelsen fra Trobe, (møbeltapetsermesteren vi portretterte forrige nr.), om at Kampen har hatt et rikt håndvertermiljø.

Da han selv startet opp den 7/7-47, var det tretten skomakerverksteder bare på øvre Kampen, i dag er han alene igjen. Tallene for Oslo forteller sin historie. På slutten av 40-tallet var det registrert 640 skomakere i byen, mot 12-13 i dag. «Så vi har god plass rundt bordet på møtene i laugene i dag», sier Olsen.

LANGSTØVELEN SOM BLE EN MOTESUKSESS

I dag er det hovedsakelig skoreparasjoner som fyller skomakerens arbeidsdag. Da Olsen startet opp virksomheten var «nyarbeid» en viktig del av håndverket.

Skoene ble laget fra bunnen av, med alle arbeidsprosesser som skulle til. Hel hud, baller med lær ble innkjøpt, og det ble *nålet*, flekket og banket (å *nåle*; sy sammen delene av overlæret).

Olsen startet opp i Ruudgården, i dag slakterens lokaler.

I Nannestadgata 5 var det da

tobakksforretning. Olsen flyttet verkstedet ditt i 1976.

I den første tida hadde de stor aktivitet. Svenskene gikk på akkord, og jobbet ofte både til ti og elleve om kvelden. Verkstedet hadde opptil 200 par reparasjoner i uka, og produserte 45-50 par langstøvler.

En hælflikking kostet kr. 2,80. Like etter krigen måtte en ha rasjoneringskort på såling. Olsen leverte i sin tur rasjoneringsmerker til lærhandleren.

Stil Skorepfabrikk produserte som sagt langstøvler, spesielt til damer. Dette var den mest populære salgssartikkelen fra egen produksjon. I en periode satte de bort nålearbeidet p.g.a. stor arbeidsmengde. Da de fikk lærpartiet ferdig tilbake, hadde dessverre nåleren gjort en feil; sømmene øverst på støvleskafet så mindre pene ut. Olsen lot seg ikke stoppe av det. Han satte på en saueskinnskant til å dekke sømmen. Og den kreativiteten kom godt med. Det ble en suksess og motebølge, damene på Kampen strømmet til – alle ville ha støvler. Av andre skotyper som ble produsert var det spesielt skisko og brannpotter. De siste var spesialstøvler for brannmenn. I sommerhalvåret ble det sydd sandaler. Spesielsyng

og oppbygging av ortopediske sko har vært et annet viktig arbeidsfelt for Olsen.

HÅNDVERK I FORANDRING

Mot slutten av 50-tallet ble det slutt på egen framstilling av sko. Rene reparasjoner tok mer og mer over. Fra begynnelsen av 70-tallet har Olsen drevet verkstedet alene. Han forteller om en spesielt stille periode fra midten av 60-tallet. Da startet han opp forskjellige andre virksomheter, for å holde hjulene i gang, et verksted og utsalg på Majorstua, og det samme på Ås.

Han har også hatt et eget utsalg i Nannestadgata; «Det var vanlig for skomakere å drive utsalg ved siden av verkstedvirksomhet, for å spe på inntektene», forteller han.

«Yrket ditt har jo forandret seg så mye, at det på mange måter er blitt et annet?» undrer vi.

«Ja, reparasjonene har alltid vært der, det var mye av det i tidligere år og. Men i og med at framstillingen av sko forsvant, er jo yrket, opplæringen og læretiden helt forandret. Jeg gikk i lære i 4 1/2 år, for å bli mester. I dag går de i 2 år, og opplæringen tar kun sikte på reparasjon», sier Olsen.

Litt vemodig er det, det kunstverket den delen av håndverket er, går må tapt. Få eller ingen av de unge lærer det i dag.

«Av og til har jeg forespørsler fra folk som ønsker seg håndsydde sko. Men når jeg ymter frampå prisen, noen tusen kr., trekker de fleste seg. Så det er mange år siden jeg har sydd en sko nå».

BRUK OG KAST

Skomakeren merker «bruk-og-kast»-mentaliteten i samfunnet. Spesielt gjorde dette seg gjeldende fra midten av 60-tallet og utover 70-tallet.

«Det ble mye billig skotøy å få kjøpt. Og ikke alle sko er verdt å reparere på i dag heller. Forhandlere kjøper inn annenrangs vare, og selger det som førsteklasses».

Et par av sine egne sko har han gått på i over tredve år, så mesteren selv vet nok å finne fram til kvalitet.

Han har kunder fra hele byen, og også utenbys, men det er nå bydelens skomaker han er. «Folket på Kampen har vært enestående kunder og ha, blide og fornøyde. Praten med hyggelige kunder lever jeg på hele dagen, det er noe av det beste ved yrket». Så er han også tålmodig med kundene sine. Sko som ikke blir hentet, kaster ikke Olsen fjorten dager etter hentefristen.

«En dame ringte etter 2 1/2 år, og joda, sa jeg, skoene dine ligger her de. Hun kom med en blomsterbukett til meg», sier han beskjedent. Vi synes den var vel fortjent!

HVA MED FRAMTIDA «VED LESTEN»?

«Har du tro på yrket ditt framover?»

Glimtet i øyet er der når han svarer: «Hvis unge folk spør meg i dag hva de skal bli, så sier jeg selvfølgelig skomaker. Samfunnet har alltid bruk for en god håndverker».

Olsen har absolutt tro på yrket sitt. Selv om han opplever stille perioder, kan en livnære seg som skomaker i dag. «Men du må ikke være redd for hardt arbeid!»

Han merker interessen fra de unge, mange har vært innom verkstedet for å undersøke muligheten for lærlingeplass. Og godt er det at nye kan rekrutteres.

Kåre W. Olsen har nådd pensjonsalderen, om et par år kan han feire 80-års-jubileum. Så han vurderer nå og avviker for egen regning «- sjøl om jeg gjerne skulle ha holdt på til jeg ble hundre». I alle år har han stått og arbeidet, så det ene beinet har begynt å svikte litt.

Bydelen vil forhåpentligvis fortsatt få beholde en skomaker i Nannestadgata. Olsen satser på og leie ut

verkstedet til nye krefter, kanskje fra høsten av.

TREKKSPILL, BÅT OG KAMELLOPPER

Olsen spiller trekkspill, og i en stille arbeidsperiode i '55 førte det han til «Oslofjord» og noen måneders cruise. Da mønstret han på som restaurantmusiker, og fikk med seg kameltur til pyramidene i Kairo blant mye annet.

«Alle fikk kamellopper uten meg, så skomakerblodet likte de nok ikke!» ler han.

Reiselysten er der, og fiskelysten. I sommerhalvåret blir mye av tida brukt ombord i båten hans, eller på sommerstedet på Tofte i Hurum.

Vi takker Kåre W. Olsen for besøket, og for mange gode års innsats som bydelens skomaker. Men det gjenstår nå og se om han klarer å holde seg unna verkstedet når høsten kommer.

«Det pleier å begynne å krible i august/september etter endt ferie. Gammel er jeg jo ikke, enda. Jeg får si det som en kollega av meg; «En skomaker dør ikke, han tørker inn!»



Skomaker ved sin lest.



Jørn Roar Bergum
Jordalgt. 4, 0657 OSLO 6.

Vold og ran, en del av vår hverdag?

På vei til jobb i Botsfengslet, ble jeg slått ned og ranet. Jeg fikk flere slag i nakken, noe som førte til et lengre sykefravær. Denne type kriminalitet har etter hvert blitt noe av hverdagen for mange Oslobeboere.

Det er mange årsaker til disse ran og overfall, men helt åpenbart er det narkotika som ligger til grunn for slike overgrep.

En narkoman må skaffe tilveie flere tusen kroner pr. dag, og det snakker vel i grunn for seg selv.

Disse gruppene som må skaffe sine midler i form av ran og overfall, har gjort livet redselsfullt for mange og

angst for å bevege seg utenfor egen leilighet, er pensjonistenes tilværelse. Det er verdt å merke seg at dette med overgrep, ikke bare gjelder Oslo. Tendensene er også tilstede ellers i landet, spesielt i tettsteder.

Det som vi dessverre hører lite om, er offrene for disse overgrepene og hvilke skader de er påført. Ikke

bare fysiske, men psykiske lidelser som kan melde seg lenge etter hendelsen.

Skadevirkningene av sådan art, kan gjøre enkeltindivider til et synkende skip.

Noe av det som har forsvunnet i vårt moderne samfunn er omsorgen for hverandre. Det er ikke flaut å vise hverken forebyggende, eller spontan omsorg. Svært ofte snakkes det samme sak, men forskjellig språk. Vi er veldig selvopptatt, og der har vi mye å lære av andre kulturer.

Det har vært reist spørsmål om kriminell legning er arvelig, men dette spørsmål er besvart med nei.

Derimot finnes det karaktermessige arveanlegg som i utviklingen kan disponere for asosiale eller kriminell opptreden.

I et innlegg av denne art, kan jeg ikke gå dypere inn på dette problematiske samfunnsspørsmål. Det finnes like mange teorier, påstander og individuelle oppfatninger, som det finnes kriminelle.

Når det gjelder

SELSKAPSMAT

eller

KJØTTVARER

ENGROS – DETALJ



Lunna Ruud
SELSKAPSMAT

NORDERHOVSGT. 7 – TLF. 19 59 80
En SIKKER forbindelse.

God sommer
med **KAMPENPOSTEN!**



Populært og lærerikt for hele familien!



**GLOBUS m/LYS I FLOTTE
FARGER.**

**Kun kr. 259,-
Før kr. 431,-**



**GLOBUS 15 CM
M/TRANSPARENT FOT**

108,-

TØYEN BOK & PAPIRHUS

TØYEN SENTER

Hagegt. 28, 0653 Oslo 6. Tlf. (02) 68 46 41

«LILLE ROSIN» Bor i Brinken

Spør du hvem LILLE ROSIN er? Det er Ruth Andersen, som bor i Brinken. Født 9.12.1919, to måneder før tidlig, 1750 gram lett. Hun startet sin karriere i en skoefabrik med bomull, og 70 år senere er hun ennå full av liv. Har bodd her i rundt 19 år og sier hun er som en myrsnipe: Kampen er den beste bydelen å bo i!

Tekst: Amund Eriksen
Foto: Eva Brænd

Kampenposten har vært på besøk hjemme hos henne, og snakket om både det ene og det andre.

Å «intervjue» henne var ingen lett oppgave, for samtalen tok raskt sine egne veier, og hun var ikke spesielt opptatt av å bli intervjuet om seg selv. Hun ville heller snakke om noe annet.

SOSIALT ENGASJERT

Det ble mange temaer etterhvert. På en gang. For slik er hun, Lille Rosin. Tankene flyr lynraskt, og hun mener noe om svært mye av det som rører seg i samfunnet. Men ikke minst kretser tankene om de som har det vanskeligst i forskjellige sammenhenger. Det ligger et glødende sosialt engasjement på lur hele tiden. Og hun er flink med ord. Både skriftlig og muntlig. Rett

som det er kommer det en kjapp replikk og en gjennomtenkt spissformulering.

...GAMMEL I MORGEN...

Hun har vært aktiv i nærmiljøarbeid på Kampen i en årrekke. Det har både Kampen Vel og Kampen Bydelshus nytt godt av. Nå vil hun trappe opp aktivitetsnivået. Være med og jobbe for ungdom og eldre. Hun har kontaktet den nystartede organisasjonen «ung i dag, gammel i morgen», og det ble det et stort åpent møte av i Bydelshuset i slutten av april. I mai (følg med på oppslag) blir det møte om de eldres situasjon, blant annet med en påstand om at «de unge mishandler ofte sine eldre». «Jo, det er sant!» sier hun. Og til å holde foredrag har hun fått overlege i geriatri.

«Jeg går alltid til toppene», sier hun. Og det gjør hun.

LEDIG SOL PÅ KAMPEN

Hun vokste opp i Vika. Etter folkeskolen kunne hun fått en av tre mulige gratis plasser på middelskolen, men måtte ut og tjene penger. Det var nødvendig å bidra til livsoppholdet; det var ikke gratis å holde liv i henne. Ved siden av andre jobber, jobbet hun en periode som visepike hos overlege Amundsen, for 30 kroner måneden. Der lærte hun siden å fremkalle røntgenbilder, et arbeid hun holdt på med lenge.

På et tidspunkt i sitt liv trengte hun en lys og solrik leilighet, blant annet av helsemessige grunner. Da bodde hun på Skillebekk. Men alt som var ledig på vestkanten var mørke kjellerleiligheter. Første leilighet med sol som var ledig var på østkanten, litt opp i etasjene, i Nordbygaten.

TO EKTESKAP, TO DØTRE

Ruth Marie Andersen har ved siden av alt annet levd et husmorliv. Hun har fått to døtre, som hun er stolt av, en i hvert sitt ekteskap. Det første ekteskapet endte i skilsmisse, det andre med at mannen



«Lille Rosin» – engasjert i det meste.

døde av kreft da hun var 50 år. Alene med ansvaret og omsorgen i ung alder. «Etterlatte»!?? sier hun med sarkastisk tone. «Uttrykket er en fornærmelse! Vi er da ikke noen etterlatte pakker»?

«LILLE ROSIN»

Det var hennes kjære ektemann som kalte henne «Lille Rosin», etter en figur på barne-TV. Et kjæle navn som følger henne den dag i dag. Det var et privat navn, som hennes virksomhet som essayist i flere aviser gjorde til et offentlig navn. Hun begynte sin skrivekarriere ved å sende innlegg til MOM-siden i Arbeiderbladet. Det førte til at hun fikk i oppdrag å skrive et essay til Arbeiderbladets «Lørdags-ekstra» hver 14. dag. Dette holdt hun på med i en årrekke. Deretter ble det skarpt profilerte petit-artikler i Dagbladet. Hun hadde sin faste spalte under tittelen «Som jeg ser det». Gjennom årene er det blitt utallige artikler, essays og innlegg. Sitt fulle navn, Ruth Marie Andersen, brukte hun når hun skrev satiriske innlegg. Petet-artiklene var av en litt annen natur, og gikk under navnet Lille Rosin.



«INTELLEKT OG HUSMORFLINKHET»

«Du har en blanding av intellekt og husmorflinkhet», var det en som sa til henne. Hun sier hun er glad i dialekter, har en klar språkfølelse. «Jeg kan ikke fordra folk som knoter på Oslo-språk,» glipper det ut av henne, – i stedet for å være stolt av sin dialekt.

«Har du skrevet andre ting», spør vi. «Dikt», svarer hun. «Hvor mange?» «Ti – femten stykker». «Vil du høre et?» Det vil vi gjerne. Og så fremfører hun flere nydelige dikt, med følelse, etter direkte hukommelse. Flott! Noen av diktene ble i sin tid oversendt til Nils Johan Rud i Magasinet.

«Jeg hadde tidlig sans for rim og rytme», sier hun. «Men det ble mye satire etter hvert. Ikke alltid så hyggelig. Neppe noen som ville bli særlig glad i det.»

«VI MÅ FÅ SKIKK PÅ BYDELS-HUSET», sier hun plutselig. «Jeg bor i Brinken. Kampen vest. Men det er Kampen øst. Vet du hva jeg hørte en av de eldre i Brinken si forleden dag? «Har jeg også lov til å gå på Bydelshuset, da?» Har du hørt på maken? Slike holdninger er det her. Sann er det blant mange av ungdommen også. Dette må vi gjøre noe med. Det er jo huset til alle på Kampen. Da må alle føle det

også.»

Hun er på godfot med ungdommen, ikke minst Brinken-ungdommen. «Det er mange flotte, gode mennesker å ha kontakt med på Kampen», sier hun. Og videre:

«Naboer må hjelpe hverandre!»

Selv husker hun en gammel autoritet som sa noe som brant seg fast: Forsøk ikke å imponere noen, *imponer!*»



«Det er godt å bo på Kampen, synes Lille Rosin».

***Har noen i din familie alkohol og rusproblemer?
Pårørendegruppen i F.R.A. kan kanskje hjelpe deg.***

MØTER TORSDAGER.

Kontaktpersoner:

BÆRUM: Solfrid Mangen, Tlf. priv. (02) 51 46 62, Tlf. arb. (02) 88 94 46.

OSLO: Synnøve Andersen, Tlf. priv. (02) 29 64 92.

Vivi Forsmann, Tlf. priv. (09) 91 12 23.

Kanskje sang og musikkgruppen er noe for deg? Vi møtes en gang i uken til sang, musikk og sosial samvær.

Ring: Ragnvald, Tlf. 53 72 30, eller Odd Olsen, Tlf. 57 76 36 (priv.), 66 85 86 (jobb).

MILJØPROSJEKT PÅ KAMPEN SKOLE

Idéen til prosjektet oppstod under arbeidet med å bygge opp et godt miljø på og omkring Kampen skole. Et miljø som skulle ha til hensikt å sveise elevmassen sammen, skape tilhørighet og trygghet til skole- og nærmiljø, samt forebygge problemene blant barn og unge i bydelen m.h.t. rus, vold, rasisme o.l.

Skolen var tidligere samarbeidspartner i «Kampen-prosjektet», et prosjekt med utspring fra Tyrilikkollektivets Oslo-avdeling. Tyrilikkollektivet arbeidet med å bygge opp et kontaktnett på fritidssiden for de av kollektivets elever som hadde tilknytning til Oslo.

Dette prosjektet som startet 01.09.86, og ble avsluttet i 1989, henvendte seg til de av Kampen skoles ungdomsskoleelever som var i risikosonen.

På Kampen skole ville vi gjerne fortsette med en del av de tingene Kampenprosjektet hadde drevet, men vi ønsket at det nye arbeidet skulle omfatte *alle* elever ved Kampen skole, fra 1. – 9. klasse.

SAMARBEIDSPARTNERE

Miljøprosjektet – Kampen skole har et nært samarbeid med Bydelshuset på Kampen, Tøyen helse- og sosialsenter, Gamle Oslos bydelsadministrasjon, foreldre i bydelen og Tøyen fritidsklubb.

Det er Kampen skole som har ansvaret for framdriften og utviklingen av prosjektet. Prosjektet er derfor administrativt underlagt Kampen skole. For 1989/90 mottok prosjektet midler fra:

Skoledepartementet
Skolesjefens kontor og
Bydelsforvaltningen Gamle Oslo

UTVIDET SKOLEDAG

Etter skoletid har vi satt igang ulike kurs for elever fra 1. – 9. klasse. Noen av aktivitetene er lagt til ettermiddag/kveld i Bydelshuset og andre finner sted på skolen.

- Virksomheten skal særlig ta sikte på å gi muligheter for aktivitet, samvær, lek og trening av ferdigheter i trygge omgivelser.

Barna skal gis muligheter til å utvikle fellesskapsfølelse og ansvar, samtidig med at den enkelte støttes i egenaktivitet og selvstendig arbeid.

- Et mål i seg selv er å dempe unges søken til sentrum, ved å gjøre lokalmiljøtilknytningen mer attraktiv.

- Før vi startet opp med aktivitetene etter skoletid, sendte vi ut en spørreundersøkelse til alle elevene. Undersøkelsen var todelt, vi henvendte oss både til elevene og deres foresatte.

Vi bestemte oss for å sikre oss kursledere, og gå ut med tilbud der vi hadde instruktører. Kurskatalogen vi sendte ut hadde følgende tilbud:

Lek/ballspill, revygruppe, tur/Tarzan/Jane-gruppe, ballspill, matgruppe, keramikk, jazzballett/lek, ballett/dans, mopedgruppe.

Bydelshuset: Åpent hus med bordtennis, temakvelder, disco.
4. klasse – 18 år.

Vi mottok 208 påmeldinger i tillegg til påmeldte i mopedgruppa, som allerede hadde startet med 14 elever (fulltegnet gruppe). Bydelshuset hadde også egen påmelding, til sine aktiviteter hver mandag og annenhver fredag.

Alle grupper, med unntak av ballett/dans (for få påmeldinger), er nå igang.

Vi har også planer om å få igang leksegrupper umiddelbart før hvert kurs. Foreløpig er dette bare kommet igang onsdag fra 14.30 – 16.30.

